

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

El nou temple és Crist

L'Evangeli d'aquest diumenge se situa en el Temple de Jerusalem. El Temple havia estat profanat en diferents ocasions per invasors vinguts de països llunyans o per reis impius de Judà. En retornar la normalitat, el poble fidel se sentia amb el deure de purificar-lo. Una festa molt expressiva, la «Hanakkà», reanimava cada any aquest sentiment. En aquesta ocasió la profanació procedeix de l'interior d'Israel, amb un mercat estrident que eclipsava aquell espai sagrat reservat a significar i viure la Presència de Déu. Avui contemplem l'episodi en el que Jesús expulsa del Temple de Jerusalem els venedors d'animals i els canvistes que havien convertit en un mercat la casa del seu Pare. Amb aquest acte el Senyor purifica el Temple. Es tracta d'un gest d'autoritat propi del Messies, d'acord amb el que esperaven els profetes i el poble fidel; un acte que va impressionar profundament la multitud i també els seus deixebles.

Jesús du a terme aquesta denúncia amb un gest impressionant, seguint l'estil dels profetes, en el marc de la Pasqua, la gran festa religiosa i de pelegrinatge a Jerusalem. Amb aquesta acció que és simbòlica i profètica vol portar a les seves últimes conseqüències el fet que el Temple, la casa del seu Pare, casa d'oració, s'hagi convertit en un lloc de mercadeig i que la religió del Temple on s'adora Déu hagi quedat buida de contingut. Per això mateix, Jesús no està condemnant el culte i la pregària d'aquella religió, sinó el fet que s'hagi buidat de contingut i que després no tingui gairebé incidència en la vida de les persones.

Els jueus reaccionen demanant comptes d'aquella conducta sorprenent, i Jesús respon d'una manera misteriosa fent referència a la seva mort i resurrecció: «Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies». Ell parlava del temple del seu cos i es referia a la resurrecció al tercer dia de la seva

L'expulsió dels mercaders del Temple (1567-1570), El Greco

mort. Així ho varen entendre els seus deixebles després dels esdeveniments pasquals. Tot el relat de la purificació del Temple s'orienta a aquesta automanifestació de Crist en el seu misteri de redempció. Ell significa i realitza el relleu de l'Aliança antiga i el final del culte que encarnava el Temple de Jerusalem.

Jesús, en el fons, és el veritable temple; del seu costat obert brolla una font d'aigua viva i vivificant. Sant Pau completarà aquesta reflexió dient-nos: vosaltres sou el temple de Déu. Jesucrist és el fonament de l'edifici, l'únic fonament possible. Però al mateix temps, cadascun de nosaltres, cada creient que viu en comunió amb Ell, col·labora en la destrucció d'aquest edifici que és l'Església. Nosaltres som les pedres vives que fan present enmig del món la força salvadora de

Déu, i som el senyal de l'amor del Déu salvador per a tota la humanitat.

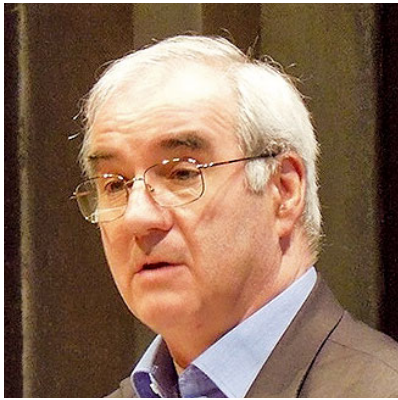
Som el temple de Déu, un temple que és sagrat i on habita l'Esperit de Déu. Ha estat construït per Déu mateix, amb la col·laboració humana, sobre l'únic fonament: Jesucrist. Els edificis visibles on ens reunim simbolitzen el misteri de la comunió de Déu amb nosaltres. Són casa d'oració, lloc de la presència i l'acció de Déu sobre els fidels que pelegrinen cap a la Jerusalem celestial. Els temples on ens reunim són llocs consagrats a Déu i en ells hi preguem, hi celebrem els sagraments, especialment l'Eucaristia.

Que el camí de conversió que recorrem al llarg de la Quaresma ens ajudi, doncs, a ser pedres vives d'aquest edifici espiritual.

ENTREVISTA

Les cartes de sant Agustí

JOAN TORRA BITLLOCH

El Dr. Joan Torra, professor de patologia a la Facultat de Teologia de Catalunya, sempre s'ha sentit atret pel moment «fascinant, únic i irrepètible» que van viure els Pares de l'Església, que van haver de «crear», partint de Jesús, tot l'ordenament de l'Església. I, de tots els Pares, «en la nostra teologia llatina indubtablement sant Agustí és el més gran», assegura. El Dr. Torra ha estudiat la sacramentalitat de la Pasqua en les cartes 54 i 55.

Per què s'ha interessat per aquestes dues cartes?

Va ser el Dr. Miquel S. Gros qui em va fer conèixer aquestes cartes durant els meus estudis teològics. Els dos textos, de l'any 400, són una carta i un tractat que expliquen què entén per sacrament i com la Pasqua és el sacrament cristià per excel·lència.

La teologia de la Pasqua de sant Agustí manté tota l'actualitat?

I tant que sí! Precisament és ell qui fa adonar que el que és distintiu de Jesús és la seva Pasqua, «el pas, a través de la passió, de la mort a la vida». Aquest pas el fa per obrir camí. Així, el qui creu en ell, pel baptisme també passa de la mort a la vida, tot i que aquest pas no serà definitiu fins a la fi de la vida.

Quin és el nucli de la sacramentalitat pasqual de sant Agustí?

Tot el que tenim explicat de Jesús fins a la seva hora definitiva pasqual no hi és només com a exemple, sinó que hi és com a signe sagrat —sagrament— que ens fa passar a aquesta vida nova, un pas que sols no hauríem pas pogut fer. Si no hi hagués la Pasqua, Jesús no seria el salvador. Cal que rebem santament en la vida la salvació que ell ens ha guanyat amb la seva mort i resurrecció i que és present en la celebració eclesial. És el misteri pasqual.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

És on ens trobem i hi trobem Déu

Mantenint-se com a lloc sagrat, s'han escomès a la capella d'una escola un seguit de reeixides actuacions que han configurat diversos espais: de pregària, per celebrar l'eucaristia, per fer catequesi o per treballar un tema d'aprofundiment espiritual. Cada espai amb les seves possibilitats, que afavoreixen la vivència personal i la vivència comunitària de la fe. Ho facilita un seguit de plafons movibles que ajuden a delimitar els espais. Plafons que recullen unes cites bíbliques, il·lustrades amb unes imatges que acosten al mar, la muntanya, la plana i el bosc, però també a la ciutat, els moments importants de la vida de la fundadora i de la mateixa escola. Moltes persones tindran oportunitat de passar-hi estones, sigui soles o acompanyades; els alumnes, amb companys de la classe per recollir-s'hi, per pregar, per participar en la celebració de l'eucaristia, del perdó o per alguna altra activitat pastoral. De ben segur que seran experiències vivificants. El silenci dels murs, dels espais, convidarà a la reflexió, a la pregària i a la vida comunitària o a la conversa assossegada que acompanya en el camí de la vida. Possibilitat d'escoltar la remor de l'Esperit que apaivaga, asse-

rena, porta pau, acosta als altres i acosta a Déu i al diàleg amb Ell des de la pregària, la contemplació o el silenci personal o compartit.

Aquesta capella i tots els espais sagrats són espais privilegiats per al trobament amb Jesús, com quan els deixebles escoltaven la seva paraula i presenciaven els seus miracles. Un bon dia, però, els envia —també a tots els qui passin per aquesta i altres capelles— a escampar per tot arreu la Bona Nova. Crida a ser deixebles i missatgers seus. Apropar-nos als altres i que la nostra amistat els ajudi a acostar-se al Senyor, que és la font d'on brolla la pau, la joia, l'esperança i la força d'estimar. «Llavors va cridar els Dotze i començà a enviar-los de dos en dos. Ells se'n van anar i predicaven a la gent que es convertissin» (Mc 6, 7.12).

Vivificar el nostre esperit des de la reflexió, la pregària, l'eucaristia, l'escolta atenta de l'altre, des de l'obertura a l'Esperit, assumint joiosament la responsabilitat d'apropar els altres a la realitat d'un Déu que ens estima i ens acompanya en la joia i en la tristesa, que ens omple, confiant que abocarem el seu Amor en el món.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

María en el camino de Cuaresma

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Recordaba el Papa, en la reciente fiesta de la traslación del icono de la *Salus Populi Romani* en la Basílica de Santa María la Mayor, que los monjes antiguos «aconsejaban en las pruebas refugiarse bajo el manto de la Santa Madre de Dios: invocarla —“Santa Madre de Dios”— era ya garantía de protección y ayuda».

En nuestro itinerario cuaresmal, como pueblo de Dios en camino, es bueno que nos detengamos junto a la Madre. María es «signo de esperanza cierta y de consuelo para el Pueblo peregrinante de Dios» (LG, 8).

«Nosotros ante todo somos hijos, hijos amados que tienen a Dios por Padre y a la Virgen por Madre», nos recuerda

Francisco. Como Juan bajo la cruz, acojamos a nuestra Madre como algo propio (Jn 19,27), invitamos «a María a nuestra casa, a nuestro corazón, a nuestra vida».

«La Madre custodia y prepara a los hijos. Los ama y los protege para que amen y protejan el mundo. Hagamos que la Madre sea el huésped de nuestra vida cotidiana, la presencia constante en nuestra casa, nuestro refugio seguro.»

Junto a María, preparémonos a recibir la Pascua, volvamos al Señor con todo nuestro corazón y nuestra vida. En «la casa recobramos fuerzas, encontramos consuelo, protección, refugio». Invitados por el Papa todos repetimos: Santa Madre de Dios.

Lectures de la missa diària i santoral

5. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [2Re 5,1-15a / Sl 41 / Lc 4,24-30]. Mare de Déu d'Àfrica; sant Focas, mr.; sant Joan Josep de la Creu, rel. franciscà; santa Olívia, vg. i mr.; sant Luperc, mr.

6. ■ Dimarts [Dn 3,25.34-43 / Sl 24 / Mt 18,21-35]. Sant Oleguer (†1137), bisbe de Barcelona i de la Tarragona reconquerida. Sant Virgili, bisbe; santa Coleta Boylet (†1447), vg. reformadora clarissa.

7. ■ Dimecres [Dt 4,1.5-9 / Sl 147 / Mt 5,17-19]. Santa Perpètua i la seva serventa Felicitat, mrs. a Cartago (203). Sant Teòfil, bisbe.

8. ■ Dijous [Jr 7,23-28 / Sl 94 / Lc 11,14-23]. Sant Joan de Déu (1495-1550), rel. portuguès, fund. a Granada de l'Orde Hospitalari (OH), patró dels malalts i dels bombers. Sant Veremon (Bermudo) d'Irache, abat; santa Aurèlia de Niça, mr.

9. ■ Divendres [Os 14,2-10 / Sl 80 / Mc 12,28b-34]. Santa Francesca Romana (1384-1440), rel. viuda, fund. oblates benedictines. Sant Pacià, bisbe de Barcelona (s. IV). Sant Dagobert, laic.

10. ■ Dissabte [Os 6,1-6 / Sl 50 / Lc 18,9-14]. Sant Simplicí, papa (468-483); sant Macari, bisbe de Jerusalem; sant Càndid o Candi, mr.; santa Maria Eugènia de Jesús Milleret de Brou, vg., fund. de les Religioses de l'Assumpció.

11. ■ † Diumenge vinent, IV de Cuaresma (lit. hores: 4a setm.) [2Cr 36,14-16.19-23 / Sl 136 / Ef 2,4-10 / Jn 3,14-21. *Es poden llegir les lectures del cicle A:* 1Sa 16,1b.6-7.10-13a / Sl 22 / Ef 5,8-14 / Jn 9,1-41 (o bé: Jn 9, 1.6-9.13-17.34-38)]. Sant Eulogi, prev. de Còrdova i mr. (859); santa Àurea (Oria), vg., abadessa de Villavelayo (Castella); santa Rosina, vg.

DIUMENGE III DE QUARESMA

COMENTARI

(Aquest diumenge, sobretot si hi ha catecúmens, es poden llegir les lectures del cicle A: Ex 17,3-7 / Sl 94 / Rm 5,1-2.5-8 / Jn 4,5-42)

Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 20,1-17) (Versió abreujada)

En aquells dies, Déu digué aquestes paraules: «Jo sóc el Senyor, el teu Déu, que t'he fet sortir de la terra d'Egipte, d'un lloc d'esclavatge. No tinguis altres déus fora de mi. [...]

No prenguis en va el nom del Senyor, el teu Déu, perquè el Senyor no deixa sense càstig el qui pren en va el seu nom. Celebra el repòs sagrat del dissabte. [...]

Honra el pare i la mare, i tindràs llarga vida, al país que et dona el Senyor, el teu Déu. No matis. No cometis adulteri. No robis. No declaris falsament contra un altre. No desitgis la casa d'un altre, ni tampoc la seva esposa, el seu criat, la seva criada, el seu bou o el seu ase; ni res que sigui d'ell.»

Salm responsorial (18)

R. *Senyor, vós teniu paraules de vida eterna.*

És perfecta la llei del Senyor, / i l'ànima hi descansa; / és ferm el que el Senyor disposa, / dona seny als ignorants. R.

Els preceptes del Senyor són planers, / omplen el cor de goig; / els manaments del Senyor són transparents, / il·luminen els ulls. R.

Venerar el Senyor és cosa santa, / es manté per sempre; / els determinis del Senyor són ben presos, / tots són justíssims. R.

Són més desitjables que l'or fi, / més que l'or a mans plenes; / són més dolços que la mel / regalimant de la bresca. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,22-25)

Germans, els jueus demanen signes prodigiosos, els grecs volen saviesa, però nosaltres prediquem un Messies crucificat, que és un escàndol per als jueus, i per als altres un absurd. Però aquells que Déu ha cridat, tant jueus com grecs, veuen en ell el poder i la saviesa de Déu, perquè en l'absurd de l'obra de Déu hi ha una saviesa superior a la dels homes, i en la debilitat de l'obra de Déu hi ha un poder superior al dels homes.

✦ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 2,13-25)

Quan s'acostava la Pasqua dels jueus, Jesús pujà a Jerusalem, i trobà al temple els venedors de vedells, moltons i coloms i els canvistes asseguts. Llavors es va fer un fuet de cordes, i els tragué tots, moltons i vedells, fora del temple, escampà la moneda dels canvistes i els bolcà les taules, i digué als venedors de coloms: «Traieu això d'aquí; no convertiu en mercat la casa del meu Pare». Els deixebles recordaren allò que diu l'Escriptura: «El zel del vostre temple em consumia». Llavors els jueus el van interrogar: «¿Quin senyal ens dones que t'autoritzi a fer això?» Jesús els contestà: «Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies». Els jueus respongueren: «Fa quaranta-sis anys que treballen en la seva construcció, ¿i tu el vols reconstruir en tres dies?» Però ell es referia al santuari del seu cos.

Quan Jesús ressuscità d'entre els morts, els deixebles recordaren que ell deia això, i cregueren en l'escriptura i en aquesta paraula de Jesús.

Durant la seva estada a Jerusalem en ocasió de la peregrinació de Pasqua, molts, veient els miracles que feia, cregueren en el seu nom. Però Jesús no hi confiava, perquè els coneixia tots; no tenia cap necessitat que li revelessin el que són els homes; ell sabia prou que hi ha a l'interior de cada home.

Lectura del libro del Éxodo (Éx 20,1-17) (Versión abreviada)

En aquellos días, el Señor pronunció estas palabras: «Yo soy el Señor, tu Dios, que te saqué de la tierra de Egipto, de la casa de esclavitud. No tendrás otros dioses frente a mí. [...]

No pronunciarás el nombre del Señor, tu Dios, en falso. Porque no dejará el Señor impune a quien pronuncie su nombre en falso. Recuerda el día del sábado para santificarlo. [...]

Honra a tu padre y a tu madre, para que se prolonguen tus días en la tierra, que el Señor, tu Dios, te va a dar. No matarás. No cometerás adulterio. No robarás. No darás falso testimonio contra tu prójimo. No codiciarás los bienes de tu prójimo. No codiciarás la mujer de tu prójimo, ni su esclavo, ni su esclava, ni su buey, ni su asno, ni nada de lo que sea de tu prójimo.»

Salm responsorial (18)

R. *Senyor, t'ú tienes palabras de vida eterna.*

La ley del Señor es perfecta / y es descanso del alma; / el precepto del Señor es fiel / e instruye a los ignorantes. R.

Los mandatos del Señor son rectos / y alegran el corazón; / la norma del Señor es límpida / y da luz a los ojos. R.

El temor del Señor es puro / y eternamente estable; / los mandamientos del Señor son verdaderos / y enteramente justos. R.

Más preciosos que el oro, / más que el oro fino; / más dulces que la miel / de un panal que destila. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 1,22-25)

Hermanos:

Los judíos exigen signos, los griegos buscan sabiduría; pero nosotros predicamos a Cristo crucificado: escándalo para los judíos, necedad para los gentiles; pero para los llamados —judíos o griegos—, un Cristo que es fuerza de Dios y sabiduría de Dios. Pues lo necio de Dios es más sabio que los hombres; y lo débil de Dios es más fuerte que los hombres.

✦ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 2,13-25)

Se acercaba la Pascua de los judíos y Jesús subió a Jerusalén. Y encontró en el templo a los vendedores de bueyes, ovejas y palomas, y a los cambistas sentados; y, haciendo un azote de cordeles, los echó a todos del templo, ovejas y bueyes; y a los cambistas les esparció las monedas y les volcó las mesas; y a los que vendían palomas les dijo: «Quitad esto de aquí: no convertáis en un mercado la casa de mi Padre». Sus discípulos se acordaron de lo que está escrito: «El celo de tu casa me devora». Entonces intervinieron los judíos y le preguntaron: «¿Qué signos nos muestras para obrar así?». Jesús contestó: «Destruíd este templo, y en tres días lo levantaré». Los judíos replicaron: «Cuarenta y seis años ha costado construir este templo, ¿y tú lo vas a levantar en tres días?». Pero él hablaba del templo de su cuerpo. Y cuando resucitó de entre los muertos, los discípulos se acordaron de que lo había dicho, y creyeron a la Escritura y a la palabra que había dicho Jesús.

Mientras estaba en Jerusalén por las fiestas de Pascua, muchos creyeron en su nombre, viendo los signos que hacía; pero Jesús no se confiaba a ellos, porque los conocía a todos y no necesitaba el testimonio de nadie sobre un hombre, porque él sabía lo que hay dentro de cada hombre.

El pati dels gentils

P. JAUME SIDERA, claretia

Al recinte del temple sent els mugits i els bells i els parrups dels diversos animals destinats al sacrifici i el dring de les monedes dels canvistes. Facilitaven als pelegrins els elements necessaris per al culte. Però ocupen l'espai de l'esplanada del temple reservada als no jueus. Quan aquests volien entrar-hi a pregar, no tenien forma humana de fer-ho. Calia fer-hi net.

Jesús actua. Es fa un fuet de cordes i fa fora els venedors amb totes les mercaderies. Respecteu la casa del meu Pare. A la casa del Pare, s'hi puja per pregar, per lloar, per cantar, per sentir el ressò dels manaments que se sentiren per primer cop al Sinaí.

«Vinga», diu a les autoritats religioses, «acabeu de destruir aquest santuari que destruïu fent-ne un mercat. Jo l'aixecaré en tres dies.»

El nou santuari no serà un lloc, sinó una Persona. Entorn d'ell ens aplegarem els cristians. «On n'hi ha dos o tres de reunits en el nom de Jesús, hi sóc present». Però li hem de deixar via lliure. Hi cap tothom. Especialment les persones insatisfetes dels seus déus, ritus i mites, però que enyoren Déu, que encara és per a ells el *Déu desconegut*. Al *pati dels gentils* hi cap tothom.

No és casual que el papa Benet parlés de l'*atri dels gentils*. Vol que l'Església guardi un espai net de boll i palla on tots els creients hi puguin trobar el Senyor. Netegem el nostre espai. No els posem cap obstacle. Hi tenen dret. El necessiten. El necessitem.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest dissabte 3, a les 10 h. Consell Pastoral Diocesà.

Dilluns 5, a les 11 h. Recés de Quaresma per a preveres i diaques al Centre Borja de Sant Cugat del Vallès.

Dimarts 6, a les 10 h. Reunió de rectors i formadors de Seminaris Majors de Catalunya i Balears.

—**A les 12 h,** reunió de delegats de Pastoral Vocacional de Catalunya i Balears.

Dimarts 7, a les 10 h. Participa en el 50 Aniversari de la Facultat de Teologia de Catalunya, a Barcelona.

Dijous 8, a les 11 h. Col·legi de Consultors.

Divendres 9, a les 19 h. Missa i conferència quaresmal a la parròquia de Santa Maria de Montcada.

Dissabte 10, a les 9.30 h. XXII Jornada de Pastoral Penitenciària de les diòcesis de Catalunya.

Del diumenge 11 (a la tarda) al divendres 16. Exercicis espirituals per als PP. Mercedaris d'Espanya a Terol.

Visita Pastoral

Aquest diumenge 4, a les 11 h. Missa Estacional a la parròquia de la Mare de Déu del Carme de Terrassa.

Dies 5, 6, 7 i 8. Visita Pastoral a la parròquia de la Mare de Déu del Carme de Terrassa.

Dimarts 6. Visita Pastoral a la parròquia de Sant Llorenç de Terrassa.

Dijous 8. Visita Pastoral a la parròquia de Sant Valentí de Terrassa.

Diumenge 11, a les 12.30 h. Missa Estacional a la parròquia de Sant Llorenç de Terrassa.

Notícies

Conferència. El dissabte 3 de febrer, Mn. Fidel Catalán, Rector de la parròquia del Sant Esperit i Catedral de Terrassa pronuncià la conferència «Teologia i rep-

tes de la parròquia» a la parròquia de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola del Vallès.

Missa Estacional a Sant Josep de Terrassa. El diumenge 4 de febrer, Mons. Saiz Meneses celebrà la Missa Estacional a la parròquia de Sant Josep de Terrassa i confirmà 24 persones de la comunitat parroquial.

Dinar a benefici de Mans Unides. El diumenge 4 de febrer, la parròquia de Sant Martí de Cerdanyola organitzà un dinar a benefici de la Campanya contra la Fam. Hi assistiren Mn. Joan Carles Montserrat, Rector, i els responsables diocesans de Mans Unides.

En la pau de Crist

Mn. Francesc Mestre Saura. Prevere de l'Església de Sant Feliu de Llobregat, Rector emèrit de Santa Maria de Piera, morí el 6 de febrer a l'edat de 90 anys. Va ser Rector de Sant Esteve de Granollers (1971-1977) i Arxiprest de Granollers.

Agenda

Conferència quaresmal a la Catedral. A càrrec de Mn. Oriol Pallàs, «La Mare de Déu ens ajuda a viure la comunió». Dimecres 7, a les 19.15 h.

Sessió de cinema infantil (XIV Cicle de Cinema espiritual). *Ovejas y lobos*, dissabte 10 de març, a les 10 h. Lloc: Cinema Catalunya (Terrassa). Fi de festa a la parròquia de Sant Pere (Seu d'Egara).

Pregària de Taizé. Dissabte 10, a les 21 h, al Monestir de Sant Cugat del Vallès.

Jornada de portes obertes al Seminari. Dissabte 17 de març, de 10 a 13 h i de 17 a 20 h. A les 21.15 h, Vetlla de pregària per les vocacions (c/ Santjoanistes 2, Valldoreix).

40è Aniversari de la parròquia de Santa Maria de Rubí. Dissabte 10, a les 19.30 h, Concert. Diumenge 11, a les 11.30 h, Missa presidida per Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar.

REMADE MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

El nuevo templo es Cristo

El Evangelio de este domingo se sitúa en el Templo de Jerusalén. El Templo había sido profanado en diferentes ocasiones por invasores venidos de países lejanos o por reyes impíos de Judá. Al retornar a la normalidad, el pueblo fiel se sentía en el deber de purificarlo. Una fiesta muy expresiva, la «Hanakká», reanimaba todos los años ese sentimiento. En esta ocasión la profanación procede del interior de Israel, con un mercado estridente que eclipsaba aquel espacio sagrado que estaba reservado a significar y vivir la Presencia de Dios. Hoy contemplamos el episodio en el que Jesús expulsa del Templo a los vendedores de animales y a los cambistas, que habían convertido en un mercado la casa de su Padre. Con este acto, purifica el Templo de Jerusalén. Se trata de un gesto de autoridad propio del Mesías, según la esperanza de los profetas y del pueblo fiel; un

acto que impresionó profundamente a la multitud y también a sus discípulos.

Jesús lleva a cabo esta denuncia con un signo impresionante, siguiendo el estilo de los profetas, en el marco de la Pascua, la gran fiesta religiosa y de peregrinación a Jerusalén. Con esta acción simbólico-profética quiere llevar a sus últimas consecuencias el hecho de que el Templo, la casa de su Padre, casa de oración, haya sido convertido en lugar de mercadeo, y que la religión del templo, donde se adora a Dios, haya quedado vacía de contenido. Por eso mismo, no está condenando el culto y la plegaria de aquella religión, sino el hecho de que se haya vaciado de contenido y que después no tenga apenas incidencia en la vida de las personas.

Los judíos reaccionan pidiendo cuentas de aquella conducta sorprendente, y Jesús les responde de ma-

nera misteriosa haciendo referencia a su muerte y resurrección: «Destruid este templo y en tres días lo levantaré». Él hablaba del templo de su cuerpo y se refería a su resurrección al tercer día de su muerte. Así lo entendieron sus discípulos después de los acontecimientos pascales. Todo el relato de la purificación del Templo se orienta a esta automanifestación de Cristo en su misterio de redención. Él significa y lleva a cabo el relevo a la antigua Alianza y el final del culto que encarnaba el Templo de Jerusalén.

Jesús, en el fondo, es el verdadero templo; de su costado abierto brota una fuente de agua viva y vivificante. San Pablo completará esta reflexión diciéndonos: vosotros sois el templo de Dios. Jesucristo es el fundamento del edificio, el único cimiento posible. Pero a la vez, cada uno de nosotros, cada creyente que vive en

comunió con él, colabora en la construcción de este edificio que es la Iglesia. Nosotros somos las piedras vivas que hacen presente en medio del mundo la fuerza salvadora de Dios, y somos la señal del amor del Dios salvador para con la humanidad entera.

Somos el templo de Dios, un templo que es sagrado y en el que habita el Espíritu de Dios. Ha sido construido por el mismo Dios, con la colaboración humana, sobre el único cimiento: Jesucristo.

Los edificios visibles donde nos reunimos simbolizan el misterio de la comunió de Dios con nosotros. Son casa de oración, lugar de la presencia y la acción de Dios sobre los fieles que peregrinan hacia la Jerusalén celestial. Los templos donde nos reunimos son lugares consagrados a Dios y en ellos oramos, y celebramos los sacramentos, especialmente la Eucaristía.

Que el camino de conversi3n que recorremos a lo largo de la Cuaresma nos ayude, pues, a ser piedras vivas de este edificio espiritual.